

Η ΜΥΣΤΗΡΙΑΚΗ ΛΑΤΡΕΙΑ, Ο Π. ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ Ο COVID-19!

Χρewisτοῦμε εὐγνωμοσύνη στὸν σεβαστὸν καὶ ἀγαπητὸν μας π. Ἰωάννην Κωστώφ, γιὰ τὴν ἐπιμέλεια καὶ δημοσίευση τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τῆς ἐγγράφου καὶ τῆς προφορικῆς διδασκαλίας τοῦ Μεγάλου Ἐκκλησιαστικοῦ Πατρός τῶν ἡμερῶν μας, τοῦ π. Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ πυξίδα καὶ ὁδοδείκτη, ἰδίως σήμερα, μέσα στό πυκνὸ πνευματικὸ σκοτάδι τοῦ σύμπαντος κόσμου, ἀλλὰ καὶ τῆς Πατρίδος μας.

Παράλληλα, ὁ π. Ἰωάννης μᾶς ἔχει πλουτίσει μὲ δεκάδες δικῶν του βιβλίων, τὰ ὁποῖα, πέραν τῶν γνώσεων καὶ τοῦ πνευματικοῦ καταρτισμοῦ, πού προσφέρουν, παρέχουν καὶ βιβλιογραφικὸ πλοῦτο.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς του καρποὺς εἶναι καὶ τὸ βιβλίον του μὲ τίτλον «**Η ΘΕΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ**» καὶ μὲ ὑπότιτλον «**Οὔτε οἱ χοῖροι στά ἅγια, οὔτε τὰ ἅγια στοὺς χοίρους**», πού ἐκδόθηκε μέσα στὸν σάλο τῆς λεγομένης “πανδημίας”, τὸ 2020, γιὰ νὰ προβάλῃ στοὺς Πιστοὺς τὴν Ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας μας περὶ τοῦ μεγάλου Μυστηρίου τῆς Θ. Εὐχαριστίας, γιὰ τὸ ὁποῖο καὶ χάριν τῆς μετοχῆς μας σ’ αὐτό, μᾶς ἐδόθησαν ὅλα τὰ ἄλλα Θεῖα Μυστήρια!

Ὅσοι δὲν κατοικοῦμε στὸν Ἄρη καὶ δὲν θέλουμε νὰ πιοῦμε τὸ «**τρελλὸ νερό**» μιᾶς **τεθλασμένης ὑπακοῆς** στοὺς **Πολιτικούς** μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, βλέπουμε πεντακάθαρα τὸν λυσσαλέο πόλεμον κατὰ τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τῆς Θείας Λατρείας Της, πού ἔχει ξεσπάσει μὲ πρωτοφανῆ μανία ἀπὸ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 2020 καὶ συνεχίζεται ἀμείωτος, ποῖος ξέρει – μόνο ὁ Θεός – γιὰ πόσον ἀκόμη!

Μὲ τὸ πρόσχημα τῆς ὑγειονομικῆς προστασίας τῶν πολιτῶν, οἱ Πολιτικοὶ μας ἔχουν οὐσιαστικὰ ἀπαγορεύσει στὸν λαὸ τὴν Θ. Λατρεία (κάθε 25 m² ἓνας Πιστός[!] καὶ αὐτὸ μόνο γιὰ 5 μῆνες τὸν χρόνον[!]), τὴν διὰ ζωῆς Κατήχησή του, ἀκόμη καὶ τὴν ἐλευθέρην προσέλευσίν του στοὺς Ἱ. Ναοὺς γιὰ ἀτομικὴ προσευχή! Τὸ ἀποκορύφωμα, ὅμως, εἶναι ὁ τηλεοπτικὸς βομβαρδισμὸς τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ ἐπιστημονοειδεῖς ἀντεκκλησιαστικὸς παράγοντες, οἱ ὁποῖοι ὠρύνονται κατὰ τῆς Θ. Κοινωνίας καὶ τῆς διὰ τῆς μιᾶς Ἁγίας Λαβίδος μεταδόσεώς της, ἀποσιωποῦντες τὴν ὑπερδισχιλιετὴ διὰ γεγονότων ἐπαλήθευσήν του ὅτι ἡ Θεία Κοινωνία, ὄχι μόνο δὲν

μεταδίδει νοσήματα, αλλά και «τούς νοσοῦντας θεραπεύει»!

Τό βιβλίο μᾶς προσφέρει μιά ἄρτια, συμπυκνωμένη ἀλλά καί εὐληπτη Θεολογική ἐρμηνεία καί τεκμηρίωση τῆς Θ. Εὐχαριστίας, γραμμένη ἀπό τόν συγγραφέα ἐπί τῶν χαρακωμάτων τοῦ πνευματικοῦ πολέμου, μέ σκοπό, κυρίως, τήν φιλάδελφη πνευματική περίθαλψη ὄλων ἐκείνων, τῶν τραυματισθέντων κατά τήν Πίστη, ἀπό τόν τηλεοπτικό καί διαδικτυακό βομβαρδιασμό καί εἰς ἐνίσχυσιν τῆς Πίστεως τῶν μή κλονισθέντων.

Εἶναι, λοιπόν, προφανές ἡ ἐπικαιρότητα τοῦ βιβλίου αὐτοῦ τοῦ π. Ἰ. Κωστώφ (π. Ι.Κ.), λόγῳ τῆς «ἀπό τῶν ἐκτός» διαπομπεύσεως τοῦ «Φρικτοῦ Μυστηρίου» τῆς Πίστεώς μας καί τῆς διαδεδομένης ἀναίσχυντης προπαγάνδας, ἡ ὁποία, μάλιστα, ἔχει τόσο πολύ διαβρώσει Κλήρο καί Λαό, ὥστε στήν Ἀμερική καί σέ πολλά μέρη τῆς Εὐρώπης νά ἔχουν ἀντικαταστήσει τήν μία Ἁγία Λαβίδα μέ ἀτομικά πλαστικά κουταλάκια, σάν νά πρόκειται γιά τήν μετάληψη κρέμας ἢ παγωτοῦ!

Ὡστόσο, τό βιβλίο μᾶς ἀποκαλύπτει καί κάτι ἐξαιρετικά σημαντικό. **Μᾶς προβάλλει ἔντονα τά προφητικά λόγια τοῦ ἁγίου Γέροντος π. Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου περί τῆς Θείας Κοινωνίας καί τοῦ πολέμου, πού ὑφίστατο τό Μυστήριο ἐπί τῶν ἡμερῶν του, ὅπως, ἐπίσης, γιά τά ἀτομικά κουταλάκια Θείας Μεταλήψεως(!), καί τά ὅσα προφητικά ἔλεγε γιά τήν μελλοντική ἀπαγόρευση τῆς προσκυνήσεως τῶν Ἁγίων Εἰκόνων!**

Ἐγραφα ὅτι τό βιβλίο τοῦ π.Ι.Κ. μᾶς προβάλλει ἔντονα τά λόγια τοῦ π. Ἐπιφανίου, γιατί, ἐνῶ περιέχονται στόν τόμο «**Γεύσασθε καί ἴδετε**», πού περιλαμβάνει ἀποραγνητοφωνημένες προφορικές διδασκαλίες τοῦ π. Ἐπιφανίου, καί ἐξεδόθη τό ἔτος 2017, ὁ π. Ι.Κ. **τά προβάλλει καί στό περί Θείας Εὐχαριστίας βιβλίο του**, γιά νά βεβαιωθοῦμε ὅτι ὁ π. Ἐπιφάνιος, ὄχι μόνο ἀντιτίθεται στήν ἀντιεκκλησιαστική προπαγάνδα τῶν Πολιτικῶν καί τῶν Μανδαρινῶν τους, ἀλλά ἀντιτίθεται καί στίς καινοφανεῖς περί Θ. Μεταλήψεως ἀντιλήψεις κάποιων Κληρικῶν, πού θεωροῦν μολυσματική τήν Ἁγία Λαβίδα(!) καί ἀποδοκιμάζει ἀπολύτως τίς ἐπιπόλαιες, ἀθεολόγητες καί δουλικές πρὸς τοὺς Πολιτικούς πρακτικές, πού ἀκολούθησαν Ὁρθόδοξοι, δυστυχῶς, Ἱερᾶρχαι (ἀλλά, εὐτυχῶς, ὄχι ἐκ τοῦ Ἑλλαδικοῦ χώρου), ἀντικαθιστῶντες τήν ΜΙΑ Ἁγία Λαβίδα μέ ἀτομικά πλαστικά κουταλάκια!

Στή συνέχεια, παραδίδοντες τόν λόγον στόν π. Ἰωάννην Κωστώφ, μᾶς διευκρινίζει γιατί προέβαλε καί πάλι στό περί Θείας Εὐχαριστίας βιβλίο του, τά ὅσα ἔχει διδάξει ὁ π. Ἐπιφάνιος, ἐπιβεβαιώνοντας καί μέ τά δικά του λόγια τά ὅσα προτάξαμε. Οἱ κάποιες ὑπογραμμίσεις μέ ἔντονα τυπογραφικά στοιχεῖα φράσεων τοῦ ἁγίου Γέροντος, ἔγιναν μέ δική μας

πρωτοβουλία, λόγω τῆς καταπληκτικῆς ἀντιστοιχίας τους μέ τήν προβληματική τῶν ἡμερῶν μας.

Γράφει ὁ π. Ἰ. Κωστώφ:

«**Κ**ρίνουμε σκόπιμο στό σημεῖο αὐτό νά προστρέξουμε στό σοφό λόγο τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Ἐπιφανίου, διότι ἔχει ξεσπάσει πόλεμος τῶν ἀντιχριστῶν ἐναντίον τῆς **Θ. Κοινωνίας**. Ἴδου ἕνας ἀριστοτεχνικός διάλογός του:

«**Ἦ**ρθε κάποια νά ἐξομολογηθῆ καί μοῦ λέει: “Δέν κοινωνάω”, λέει· “**σιχαίνομαι τῇ Θεῖα Κοινωνία γιατί κοινωνοῦν ὅλοι μέ τό ἴδιο κουτάλι**”. Τῆς λέω: “σέ ἐστιατόρια τρῶς”; “Συνήθως ὄχι”, λέει, “ἀλλά τρῶω”. “Σέ καφενεῖα πίνεις”, τῆς λέω, “καμμιά φορά νερό”; “Ναί” λέει. “Νά ἔξερεις”, τῆς λέω, “πόσα σάλια πίνεις ἐκεῖ μέσα. Ὅπως εἶναι ἐκεῖ τά ποτήρια”, τῆς λέω, “τά γκαρσόνια τά βουτᾶνε ἐκεῖ καί τά ξαναβγάζουνε”. Μέ κοίταξε ἔτσι. “**Ἔχεις φάει σάλια**”, τῆς λέω. “Καί ἐδῶ εἶναι τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ”, τῆς λέω. “Ἐκεῖ ἔχεις σκέτο νεράκι τῆς βρύσης”, τῆς λέω, “κακομοίρα μου. Καί κουτάλια καί πηρούνια”, τῆς λέω, “μόλις τά περνᾶνε ἀπό τήν πετσέτα καί στά δίνουνε”.

Λέει κάποιος “γιά τό θέμα αὐτό μέ τό Aids”. Τοῦ λέω: “μήπως πρέπει πρῖν ἀπό αὐτό οἱ Ἰατρικοί σύλλογοι νά ἀπαγορεύσουν τά φιλιὰ καί τά σαλιαρίσματα: Καί μετά νά σκεφθοῦμε τί θά κάνη ἡ Ἐκκλησία”.

–**Κάποιος εἶπε: μήπως πρέπει νά ἀλλάξῃ ὁ τρόπος τῆς Θεῖας Κοινωνίας γιά τόν κίνδυνο μεταδόσεως μικροβίων;**

–Μά, ἀδελφοί μου, πρῖν ἀπό 40 καί 50 καί 60 χρόνια, τότε πού ἡ φυματίωσι μάστιζε τόν κόσμον καί πέθαιναν χιλιάδες ἄνθρωποι καί ἐδῶ στήν Ἑλλάδα καί σέ ἄλλα μέρη, οἱ Ἱερεῖς μας μέσα στά σανατόρια κοινωνοῦσαν τοὺς φυματικούς καί μετά κατέλυαν ὀλόκληρο τό Ἅγιο Ποτήριο. Δέν ἀκούσθηκε ποτέ ὅτι κάποιος Ἱερεὺς ἔπαθε φυματίωσι ἀπό τῇ Θεῖα Κοινωνία. Μαρτυρεῖ μεγάλη ἀπιστία αὐτό τό πράγμα, νά λέμε ὅτι θά μᾶς μεταδοθοῦν μικρόβια διὰ τῆς Θεῖας Κοινωνίας. Σᾶς λέω ἔχουμε ἀπόδειξη δέν εἶναι θεωρητικά αὐτά: Πολλοὶ Ἱερεῖς ὑπηρετοῦσαν μονίμως ἢ πηγαιναν περιστασιακά στά σανατόρια πρῖν ἀπό χρόνια· δέν ἀκούσθηκε ποτέ ὅτι κάποιος ἀπό αὐτοὺς ἔπαθε φυματίωσι, διότι κατέλυε τό Ἅγιο Ποτήριο.

–Μακροβιότεροι ἦταν.

–Ἔτσι. Μάλιστα, κάποτε ἕνας Ἱερεὺς μᾶς ἔλεγε ὅτι εἶχε πάει νά λειτουργήσῃ σέ ἕνα σανατόριο καί ἐκεῖ εἶχε πλησιάσει ἕνας τελείως ἀπιστος φυματικός πού δέν πίστευε ὅτι ὁ Ἱερεὺς θά καταλύσῃ τό Ἅγιο Ποτήριο, ἀφοῦ εἶχε κοινωνήσῃ δεκάδες φυματικῶν. Καί ὅταν τελείωσε καί πῆγε ὁ

Ίερεύς στήν πρόθεσι, αὐτός πλησίασε δειλά-δειλά ἀνοιξε λίγο τήν πόρτα καί παρακολουθοῦσε νά δῆ τί θά κάνη ὁ Ίερεύς. Νόμιζε ὅτι θά τό χύση τό περιεχόμενο· θά τό πετάξῃ. Ὅταν εἶδε τόν Ίερέα νά ρίχῃ νεράκι, νά τό καταλύῃ, νά ρίχῃ νεράκι, πάλι νά τό καταλύῃ. ἔμεινε

Καί ὅταν τελείωσε τοῦ λέει, τώρα παππούλη πιστεύω ὅτι ἐσύ τουλάχιστον πιστεύεις γιά νά τό κάνῃς αὐτό τό πράγμα. Σέ μένα, λέει, θά ἦταν ἀδιανόητο αὐτό. Καί μετὰ ὁ ἄνθρωπος αὐτός ἐξ ἀφορμῆς αὐτοῦ τοῦ γεγονότος ἐγινε ἕνας πιστός καί συνειδητός Χριστιανός. Λοιπόν, αὐτά εἶναι δείγματα ἀνθρώπων ἀπίστων.

Ἐνας ἱερεύς λειτουργοῦσε μέ ἕνα διάκονο στό Σωτηρία. Καί εἶπε ὁ ἱερεύς στό διάκονο νά καταλύσῃ τό Ἅγιο Ποτήριο. Καί ὁ διάκονος ἀρνήθηκε. Λέει: “Τόσοι φυματικοί κοινώνησαν, ἐγώ δέν καταλύω”. Καί τό κατέλυσε ὁ ἱερεύς. Καί αὐτό ἐγινε 2-3 Κυριακές, ὁ διάκονος ἀρνήσιον καί κατέλυε ὁ ἱερεύς. Δηλαδή ὁ διάκονος δέν εἶχε ἔρθει σέ καμμία ἐπαφή ἀπολύτως, ἔμμεση ἢ ἄμεση μέ τούς φυματικούς. Διότι ὅταν κοινωνοῦμε ἐμεῖς οἱ κληρικοί, δέν ἔχετε κοινωνῆσει ἐσεῖς ἀκόμη οἱ λαϊκοί. Μετὰ πού καταλύουμε τό Ἅγιο Ποτήριο καταλύουμε ὅ,τι ἔχει μείνει μέσα.

Λοιπόν, ὁ διάκονος εἶχε πάρει, ἄς ποῦμε τή λέξι σέ εἰσαγωγικά, εἶχε πάρει “καθαρό” τό περιεχόμενο, δέν εἶχε “μολυνθῆ”, σέ εἰσαγωγικά καί αὐτό. Ὁ Θεός νά μέ συγχωρήσῃ, διότι καί ὑποθετικά χρησιμοποιοῦμε τέτοιες λέξεις γιά τό σῶμα Του καί τό αἷμα Του. Ὁ διάκονος, λοιπόν, τά πῆρε “καθαρά”. Καί ἐπί τρεῖς ἐβδομάδες κατὰ τίς ὁποῖες λειτούργησε στό Σωτηρία δέν κατέλυσε· ὁ ἱερεύς κατέλυσε. Καί λίγο ἀργότερα ὁ διάκονος προσβλήθηκε ἀπό φυματίωσι, ἐνῶ ὁ ἱερεύς δέν ἔπαθε φυματίωσι.

– Μποροῦν ὁμως νά ποῦν ὅτι ἐσεῖς τά πιστεύετε αὐτά καί δικαίωμά σας.

– Ὅποιος δέν τά πιστεύει, δέν κοινωνεῖ. Ἐπομένως δέν ἔχει πρόβλημα.

– Ναί, ἀλλά ἐγώ πού κοινωνῶ ἔρχομαι σέ ἐπαφή μέ ἀνθρώπους πού δέν πιστεύουν καί αὐτοί φοβοῦνται ἐμένα πλέον· ὄχι τήν Θεία Κοινωνία.

– Μά μέ τήν ἴδια λογική δέν πρέπει νά μποῦν σέ ἐστιατόριο, ὅπως εἶπαμε πρό ὀλίγου. Ποιός τούς εἶπε ὅτι τά ποτήρια τοῦ ἐστιατορίου τά περνᾶνε ἀπό κλίβανο; Ἐνα πρόχειρο σαπουνισματάκι καί πολλές φορές οὔτε σαπουνάδα· ἔτσι λίγο καί τά δίνουνε καί πίνει ὁ ἄλλος. Αὐτά γιατί δέν τά φοβοῦνται;

Ὅπως διάβασα στό βιβλίο ἑνός Χειρουργοῦ ἱατροῦ, γιά νά φύγουν τά μικρόβια ἀπό τά χέρια μέ τό σαπούνισμα, χρειάζονται δέκα ὀλόκληρα λεπτά. Σᾶς ἐρωτῶ, ποιός ἀπό τούς ὑπευθύνους τῶν μαγειρειῶν, τῶν ἐστιατορίων, τῶν καφετειῶν, τῶν, τῶν, σαπουνίζει δέκα ὀλόκληρα λεπτά τά ποτήρια, τά πηρούνια, τά κουτάλια, τό ἕνα, τό ἄλλο; Θά ἔπρεπε κανονικά αὐτά νά μπαίνουν

σέ κλίβανο, ἂν θέλαμε τέλεια ἀποστείρωσι. Ἐνα νεροζέπλυμα ἐκεῖ, ἔστω καί μέ λίγο σαπουνάκι καί μετά τά δίνουνε στούς ἄλλους. **Αὐτά δέν τά φοβόμαστε καί βρήκαμε τή λαβίδα τῆς Θείας Κοινωνίας;** Ἀφήνω φαγητά. Ξέρετε σέ πόσα ἐστιατόρια τά ἀποφάγια δέν τά πετάνε; Ἀλλά τά παίρνουνε μετά καί τά κάνουνε κοκταϊλ καί τά σερβίρουν ἐκ νέου; Αὐτά δέν τά φοβόμαστε, ἡ Θεία Κοινωνία μᾶς φοβίζει.

–**Ὅποιος πάει χωρίς πίστι νά κοινωνήσῃ, καλύτερα νά μὴν πηγαίνη γιατί ὁ ἴδιος ὁ Ἄπ. Παῦλος λέει ὅτι ὅποιος δέν διακρίνει τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Κυρίου, ὄχι Aids, ἀλλά θάνατο μπορεῖ νά πάθῃ.**

–Ὅχι, ἀπό τή Θεία Κοινωνία βέβαια, ὄχι ἀπό τή Θεία Κοινωνία. Ἀπλῶς μπορεῖ νά ἐπιτρέψῃ ὁ Θεός νά ἀρρωστήσῃ.

–Ἐχω ἀκούσει γιά μία περίπτωσι Ἱερῆς πού πῆγε νά κοινωνήσῃ ἐτοιμοθάνατο ἀπό τό στόμα τοῦ ὁποίου ἔφυγε ἡ Θεία Κοινωνία μαζί μέ τό σάλιο καί τήν πῆρε καί τήν κατέλυσε.

–Προχθές βγήκα ἐδῶ ἔξω καί κάποιος μᾶς φώναξε ὅτι ἀπέναντι κάποιος ἄνθρωπος πέθαινε. Ὅταν τό ἄκουσα, μπῆκα μέσα, φώναξα ἕνα γιατρό καί βγήκαμε μαζί τρέχοντας καί πήγαμε στό ἀπέναντι κατάστημα. Ἐνας ἄνθρωπος 45 ἐτῶν ξαπλωμένος, κυαμωτικός, δηλαδή δέν εἶχε σφυγμό καθόλου.

–Ἡ καρδιά εἶχε σταματήσει.

–Καί τότε θαύμασα τό μεγαλεῖο τοῦ γιατροῦ πού χωρίς δισταγμό, χωρίς δέκατα τοῦ δευτερολέπτου σκέψεως, ἔπεσε ἐπάνω του. Ἦδη τό στόμα του εἶχε ἀρχίσει καί ἔβγαζε καί σάλια. Κόλλησε τό στόμα του μέ τό στόμα του καί ἄρχισε νά τοῦ κάνῃ τεχνητή ἀναπνοή. Καί φυσικά, ὄχι γιά ἕνα λεπτό. Γιά δέκα λεπτά συνέχεια ὁ γιατρός, στόμα μέ στόμα τοῦ ἔκανε τεχνητή ἀναπνοή. Ὁ ἄνθρωπος ἐπανῆλθε. Μάλιστα ἐπειδὴ δέν ἐρχόταν τό ἀσθενοφόρο γιατί τούς εἶπαν ὅτι εἶχε χαλάσει, τόν πῆρε ὁ ἴδιος ὁ γιατρός, τόν ἔβαλε μέσα σέ κάποιο ΙΧ αὐτοκίνητο καί τόν πῆγε στόν Εὐαγγελισμό, ὅπου τόν παρέδωσε ζωντανό. Ἔμεινε μαζί του καί μία ὥρα καί ἀπό κεῖ καί πέρα βέβαια δέν ξέρω τί ἀπέγινε.

Καί τό ἐρώτημα εἶναι τό ἐξῆς. **Ἄν γίνῃ καμμιά καμπάνια ἀπό τήν τηλεόρασι καί ρωτήσουν: θά πρέπη ἕνας γιατρός σ' αὐτές τίς περιπτώσεις νά πράττῃ ἔτσι ἢ ὄχι; Φυσικά ὅλοι θά ἀπαντήσουν, ὅτι φυσικά ἔτσι πρέπει νά πράττῃ.**

–(ἄλλος) Πρό ἐτῶν στήν Πάτρα μερικοί εἶχαν προσβληθῆ ἀπό χολέρα καί τούς εἶχαν ἀπομονώσει ἐπάνω στό κάστρο. Κοντά ἦταν ἡ Ἐκκλησία ὁ Παντοκράτορας. Φώναξαν, λοιπόν, τόν παπα-Θόδωρο, αὐτό τόν ἅγιο ἄνθρωπο νά πάῃ νά τούς κοινωνήσῃ. Πῆγε πράγματι καί τούς κοινωνήσῃ. Καί γύρισε πίσω. Εἶχαν στήν πλατεία τοῦ Παντοκράτορα κλίβανο καί ἀποστείρωναν τά

ροῦχα. Πῆραν τοῦ παπαῖ τό ράσο καί τό βάλανε στόν κλίβανο. Ἐκεῖνος φώναζε ὄχι, ὄχι! **Καί μόλις τό βάλανε στόν κλίβανο, ἔσκασε ὁ κλίβανος.** Καί ἔγινε τό θαῦμα αὐτό, μέ τή δύναμι τοῦ Θεοῦ ἀπό τόν παπα-Θόδωρο.

–Σᾶς εἶπα: ὅσοι δέν πιστεύουν ἄς μὴν κοινωνοῦν. Ἄλλωστε ἡ Θεία Κοινωνία σέ ὅσους δέν πιστεύουν, εἶναι “εἰς κρῖμα καί εἰς κατάκριμα”, δέν εἶναι “εἰς ζωὴν αἰώνιον”.

Εἶδατε πρό ἡμερῶν στίς ἐφημερίδες; Ἐπερώτησι βουλευτοῦ στή βουλή γιά τή Θεία Κοινωνία. Εἶδατε πόσο εἶναι ὅλα μεθοδευμένα καί συστηματικά; Δύο χιλιάδες χρόνια οἱ πιστοὶ παίρνουν ἀπό τό ἴδιο Ἅγιο Ποτήριο ὁ ἕνας μετά τόν ἄλλο τό Αἶμα τοῦ Κυρίου. Καί οὐδέποτε τέθηκε πρόβλημα μεταδόσεως μικροβίων διά τῆς Θείας Κοινωνίας οὐδέποτε.

Ἀκόμη καί πρὶν ἀπό 30-40 χρόνια, σέ ἐποχή κατὰ τήν ὁποία ἡ φυματίωσι θέριζε κόσμος, ποτέ δέν βρέθηκε ἕνας γιατρός, τουλάχιστον στοὺς Ἱερεῖς τῶν санаτορίων, νά κάνη μιὰ σύστασι καί νά πῆ: “Βρέ πατέρες μου, ἐσεῖς κοινωνήτε ἀνθρώπους μέ καλπάζουσα φυματίωσι. Μὴν καταλύετε μετά τό Ἅγιο Ποτήριο· εἶναι ἐπικίνδυνο”. Οὔτε στοὺς Ἱερεῖς τῶν санаτορίων δέν βρέθηκε ποτέ γιατρός νά κάνη μιὰ τέτοια σύστασι. **Τώρα τοὺς σφύριξε ὁ διάβολος στό αὐτὶ νά θέσουν θέμα γιά τή Θεία Κοινωνία. Γιατί; Εἶναι ἐντεταγμένα ὅλα αὐτά στό σχέδιο νά πληγῇ ἡ Ἐκκλησία.**

Πέθαιναν ἀνθρωποὶ κατὰ ἑκατοντάδες παληότερα ἀπὸ τή φθίσι, ἀπὸ τή φυματίωσι. Καί οἱ Ἱερεῖς κοινωνοῦσαν δεκάδες καί ἑκατοντάδες στά санаτόρια καί μετά κατέλυαν ὅλο τό περιεχόμενο τοῦ Ἁγίου Ποτηρίου. Ποτέ δέν ἀκούστηκε ὅτι Ἱερεὺς μολύνθηκε ἀπὸ κάποιον μικρόβιο λόγω τῆς Θείας Κοινωνίας. Ἡ Θεία Κοινωνία δέν εἶναι γιά μετάδοσι μικροβίων. Εἶναι “εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καί σώματος”.

Καί τώρα, σοῦ λέει, κάποιους θά κλονίσω, θά δημιουργήσω στήν Ἐκκλησία πρόβλημα, ζάλη. Φωνάζουν ἀπὸ κάτω· τί νά κάνω; Νά καταργήσω τή λαβίδα; θά ξεσηκωθοῦν ἄλλοι. Νά μὴν τήν καταργήσω; Θά μοῦ λένε ἄλλοι: μολυνόμαστε –ἀνθρωποὶ ἀσθενεῖς στήν πίστι καί ἀδιάφοροι θρησκευτικῶς, πού πᾶνε γιά τό καλὸ τοῦ χρόνου νά κοινωνήσουνε τό Πάσχα καί τὰ Χριστούγεννα. Σοῦ λέει, μέ τό κουταλάκι, τό ὁποῖο κοινώνησες τόσους ἄλλους, θά μέ κοινωνήσης καί μένα; Συνέχεια νά δημιουργοῦν προβλήματα, νά δημιουργοῦν ἀναστατώσεις μέσα στήν Ἐκκλησία. Ὅλα αὐτά δέν μᾶς λένε τίποτε;

–Χθесινή συντηρητικῶν ἀρχῶν ἐφημερίδα δημοσίευσε ὀλοσέλιδο ἄρθρο γι’ αὐτὸ ἀκριβῶς τό θέμα, ὁ συγγραφέας δέ τοῦ ἄρθρου προτείνει νά χρησιμοποιῆται ἀπὸ ὄω καί πέρα κουταλάκι μιᾶς χρήσεως, τό ὁποῖο νά καίγεται.

–Μά γιατί νά καίγεται; Νά τό πετᾶμε στά σκουπίδια. Ἐν ἡ Θεία Κοινωνία μεταδίδη μικρόβια, τί τήν θέλουμε; Τί τή θέλουμε τή Θεία Κοινωνία, ἂν ἡ Θεία Κοινωνία μεταδίδη μικρόβια; Τά πετᾶμε στά σκουπίδια· δέν ἀξίζουν τίποτε αὐτά τά κουταλάκια πλέον. Μά τί εἶναι αὐτά τά πράγματα, παιδί μου;

–Παρεπιπτόντως, θά πῶ κάτι, τό ὁποῖο συνέβη. Ἐκεῖ μέσα στό λοιμωδῶν νοσηλεύσαν κάποιος μέ Aids. Λοιπόν, ἤθελε αὐτός νά κοινωνήσῃ. Καί μιᾷ ἀδελφῇ θεώρησε καλό νά πάρῃ ἕνα κουταλάκι πλαστικό τοῦ παππούλη, γιά νά κοινωνήσῃ τόν ἀσθενῆ. Ὅποτε τό πήρε αὐτός καί τῆς λέει: “Τί εἶναι αὐτό;” Λέει: “Γιά νά κοινωνήσετε τόν ἀσθενῆ”. “Φύγε ἀπό ὄδω πέρα”, τῆς λέει. Βέβαια τόν κοινωνήσῃ καί ὁ ἀνθρωπος δέν ἔχει πάθῃ Aids. Καί κατέλυσε μετὰ τό Ἅγιο Ποτήριο.

–(ἄλλος) Πάρα πολλοί ἑτερόδοξοί πού δέν κοινωνοῦν σάν καί μᾶς μέ τή λαβίδα μᾶς ζηλεύουν, γιατί αὐτό, τό ὁποῖο λέμε ὅτι εἴμαστε ἕνα σῶμα Χριστοῦ, τό πραγματοποιοῦμε. Καί ἐγώ τό νοιώθω πολλές φορές: ὁ ἄλλος ἀγγίζει μέ τό στόμα του τή λαβίδα καί ἐσύ ἔρχεσαι μετὰ ἀπό αὐτόν, γίνεσαι ἕνα μέ ἐκεῖνον. Δέν ξεχωρίζεις σέ τίποτε. Καί αὐτό τό ζηλεύουν πραγματικά οἱ ξένοι.

–Ὅσοι δέν πιστεύουν στή δύναμι τῆς Θείας Κοινωνίας δέν ἔχουνε κανένα λόγο νά κοινωνήσουν· κανένα λόγο. Ἐμᾶς πού πιστεύουμε, ἄς μᾶς ἀφήσουν ἡσυχούς. Ἐκεῖνοι νά μὴν πᾶνε νά κοινωνήσουν ποτέ. Οὔτε μέ πλαστικά κουταλάκια, οὔτε μέ τίποτε.

–Ἄς πᾶνε στήν εἰκόνα ὅπως πᾶνε καί ἐξομολογοῦνται.

–Ἀργότερα θά δῆτε καί καμμιά ἄλλη ἐπερώτησι στή Βουλή. Ἡ, κᾶνα ἄρθρο σέ καμμιά ἐφημερίδα. “Γιατί ἡ Ἐκκλησία”, λέει, “ἐπιτρέπει στούς πιστούς νά φιλᾶνε τίς εἰκόνες. Θά πάρουμε μικρόβια καί ἀπό αὐτό. Ἄμα ἀκουμπάει ἕνας τά χεῖλη του στήν εἰκόνα καί μετὰ τά ἀκουμπάει κι ὁ ἄλλος, δέν θά πάρῃ μικρόβια καί ἀπό ἑκεῖ;”. Θά μᾶς ποῦν νά πηγαίνουμε στίς εἰκόνες νά κάνουμε μιᾷ ὑπόκλισι, νά σκύβουμε λίγο τό κεφάλι καί νά φεύγουμε.

–Εἶναι γιατί μᾶς ἀγαπᾶνε πάρα πολύ.

–Ἐάν δέν φιλήσουμε τίς εἰκόνες καί κάνουμε μιᾷ ὑπόκλισι εἶναι ἁμαρτία; Εἶναι κακό;

– Ἄμαρτία δέν εἶναι. Ἄλλὰ γιατί νά μὴν ἀσπαστῆς τήν εἰκόνα; Φοβᾶσαι τά μικρόβια;».

Νά σημειώσουμε ὅτι ὅλα αὐτά τά εἶχε διδάξει ὁ π. Ἐπιφάνιος μέχρι τό ἔτος 1989, πού ἐκοιμήθη! Εἶχε, ὅμως, πολύ πρὶν ἀπό τότε καταλάβει τόν πόλεμο κατὰ τῆς Πίστεως καί τῆς Ἐκκλησίας μας καί μᾶς προετοίμαζε. Εἶναι χαρακτηριστικό καί συνάμα προφητικό αὐτό

τό τελευταίο περί τῆς προσκυνήσεως τῶν ἁγίων Εἰκόνων: «-Ἀργότερα θά δῆτε καί καμμιά ἄλλη ἐπερώτησι στή Βουλή. Ἦ, κᾶνα ἄρθρο σέ καμμιά ἐφημερίδα. “Γιατί ἡ Ἐκκλησία”, λέει, “ἐπιτρέπει στούς πιστούς νά φιλᾶνε τίς εἰκόνες. Θά πάρουμε μικρόβια καί ἀπό αὐτό. Ἄμα ἀκουμπάει ἕνας τά χεῖλη του στήν εἰκόνα καί μετά τά ἀκουμπάει κι ὁ ἄλλος, δέν θά πάρη μικρόβια καί ἀπό ἑκεῖ;”. Θά μᾶς ποῦν νά πηγαίνουμε στίς εἰκόνες νά κάνουμε μιά ὑπόκλισι, νά σκύβουμε λίγο τό κεφάλι καί νά φεύγουμε»!

Δέν εἶναι, ἄραγε αὐτά γιά μᾶς; Γιά ποιούς εἶναι; Αὐτά δέν μᾶς λένε ἐδῶ καί 16 μῆνες, ἀπό τό πρωί ὡς τό βράδυ ὅλες, ἀνεξαιρέτως, οἱ Τηλεοράσεις καί οἱ ἐφημερίδες, καί ὄχι μόνο «καμμιά ἐπερώτησι στή Βουλή, ἢ, κᾶνα ἄρθρο σέ καμμιά ἐφημερίδα»; Αὐτά δέν ἐπαναλαμβάνουν συνεχῶς Ἀρχιερεῖς καί Ἱερεῖς, χαμένοι μέσα στή σκοτοδίνη τοῦ ἀδιάκοπου “Ἰατρικοῦ” (!) βομβαρδισμοῦ τῶν Κυβερνῶντων καί «πλανῶντων τήν Οἰκουμένην ὅλην»;

Αὐτά δέν ἀναμασοῦν, δυστυχῶς, καί κάποια πνευματικά παιδιά τοῦ π. Ἐπιφανίου Κληρικοί καί Γιατροί - κυρίως - οἱ ὁποῖοι διακηρύσσουν, μάλιστα, ὅτι ἄν ζοῦσε ὁ π. Ἐπιφάνιος, θά ἐπικροτοῦσε τήν ἀντιμετώπιση τοῦ COVID, πού ἀκολούθησαν οἱ ἀπανταχοῦ Ὁρθόδοξες Ἐκκλησιαστικές Διοικήσεις;

Πότε ὁ μακαριστός π. Ἐπιφάνιος συμφώνησε μέ τήν στάση τῆς Πολιτείας ἔναντι τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Του γιά νά συμφωνοῦσε καί τώρα; Ἐάν ἐξανέστη μέ τήν σχεδιαζομένη ἀπό τούς Κυβερνῶντες - μέσῳ Τρίτση - λεηλασία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας καί κινητοποίησε (γιατί αὐτός καί μόνον αὐτός ἦταν ἡ ἀφυπνιστική καί κινητήριος δύναμις) Ἀγιορεῖτες, Ἀρχιερεῖς, Καθηγητάς καί Λαό σέ δυναμική ἀντίσταση, πόσῳ μᾶλλον θά ἐξεγείρετο σήμερα, ὅπου, **διά τῆς - ἐν πολιτικῇ πανουργία - λεηλασίας τῆς Λατρευτικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ζωῆς, ἡ Πίστις «εἶναι τό κινδυνευόμενον»;**

Ἐάν σέ περιόδους μεγάλων λοιμωδῶν νόσων, σέ ἐποχές, μάλιστα, πού ἡ Ἰατρική καί ἡ Φαρμακολογία δέν εἶχαν τήν σημερινή ἀνάπτυξη καί ἀποτελεσματικότητα, δέν ἐπέτρεφε ἡ Ἐκκλησία, ὄχι μόνο στήν παραβίαση τῶν «Ἐσωτάτων Της» ἀπό τήν Πολιτεία, ἀλλ’ οὔτε κᾶν τόν ἐλάχιστο περιορισμό τῆς Λατρευτικῆς Της Ζωῆς, πῶς σήμερα, μέ τόση Ἰατρική πρόοδο, ἀλλά καί μέ Κυβερνῶντες, πού ἀνενδοίαστα καί ἀπροκάλυπτα διακηρύσσουν ὅτι μέσῳ τῆς ἀπάτης τοῦ COVID «**θά ἀλλάξουν τά πάντα**», ἔχει ἡ Ἐκκλησία ἀφήσει τήν χειραγώγηση τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Της Ζωῆς ἐξ ὀλοκλήρου στούς Πολιτικούς;

Ποιός, μέ στοιχειώδη, ἔστω, πνευματική ὄραση δέν βλέπει πού ἔχει ὀδηγήσει αὐτή ἡ ἀνοχή καί ἡ ἀπόλυτη στους Πολιτικούς ὑπακοή; Ποιός δέν βλέπει τήν ἀποδιοργάνωση τῆς Λειτουργικῆς καί Πνευματικῆς Ζωῆς τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ μας;

Ποιός δέν βλέπει ὅτι χιλιάδες ἄνθρωποι ἐγκαταλείπουν τούς μέχρι χθές Πνευματικούς τους, λέγοντες ὅτι μέ τόν COVID δέν τούς ἀναγνωρίζουν πλέον, γιατί τούς ἔγιναν ἀγνώριστοι, ψυχολογικά καί πνευματικά; Ταμπουρωμένοι οἱ Κληρικοί μας στά Γραφεῖα τῶν Ναῶν ἀπό φόβο (**διευκρίνηση**: ἡ τάχα ὑπακοή εἶναι προκάλυμμα τοῦ φόβου. Πότε ἄλλωστε, ὑπήκουσαν στήν ἀκριβῆ τέλεση τῶν ἐκκλησιαστικῶν τους καθηκόντων γιά νά τούς πιστέψουμε σήμερα;), ὑποχρεώνουν τούς Πιστούς σέ μασκοφορία, τηροῦν ἀποστάσεις ἀπό ὑγιεῖς ἐκκλησιαζομένους, γιατί τούς θεωροῦν δυνητικά ὑποψηφίους ἀσθενεῖς(!), σκέτη, δηλαδή, τρέλλα, πού λόγω τῆς ἐπεκτάσεως της στό μέγα πλῆθος, θεωρεῖται λογική! **Φαντάζεται κανείς τόν π. Ἐπιφάνιον νά εἶναι «εἷς ἐξ αὐτῶν»;**

Ποῦ εἶσαι, Χριστέ μου, πού μίλησες γιά «τό μικρόν Ποίμνιον», στό ὁποῖο ἀνήκει ἡ Βασιλεία Σου; Θά σέ διορθώσουν οἱ σημερινοί, γιατί αὐτοί ἔχουν καθιερώσει τήν «Ἀρχή τῆς Πλειοψηφίας»! Μᾶς ἀποκαλοῦν σήμερα «**Ταλιμπάν**» καί «**ψεκασμένους**», γιατί δέν ἀνήκουμε στους πολλούς, πού ἔχουν πιεῖ «τό τρελλό νερό» ἀλλά στους λίγους, πού δέν θεωροῦν λογικό ὅτι εἶναι θανατηφόρος ἴος ὁ COVID, χωρίς νά σκοτώνη τούς πάντες, ἀλλά μόνο ὀρισμένους! Ἐάν Ἐσένα, τόν Θεό μας, δέν δίστασαν νά κατηγορήσαν «ὅτι **βλασφημεῖς**», ἐπειδή δέν ὑπηρετοῦσε ἡ Ἀλήθεια Σου τό συμφέρον τους, θά διστάσουν νά ἀποδοκιμάσουν ἐμᾶς;

Ἐχω γράφει καί ἔχω εἰπεῖ ἀρκετές φορές ὅτι δέν ὑπῆρξα μεταξὺ τῶν δώδεκα, μαθητεύοντας κοντά στόν π. Ἐπιφάνιον, οὔτε διεκδίκησα ποτέ κάποιον προνομιακό ἀριθμό κατατάξεως μεταξύ τῶν Μαθητῶν του, γιατί εἶναι βαθειά μου πεποίθηση ὅτι ἡ Πνευματική σχέση δέν μπορεῖ νά κατασχεθῆ ἀπό κανένα! Ὅμως, ἡ εἰκόνα ἀρκετῶν μαθητῶν του, καί, κυρίως, οἱ διακηρύξεις τους ὅτι ἐκφράζουν τό πνεῦμα του μέ θλίβει βαθύτατα καί γι' αὐτό ἔγραφα τά ὅσα ἔγραφα, ὑποκλινόμενος στό Ἁγιογραφικό: «**Οὐ δύναμαι ἄ εἶδον καί ἤκουσα, μή λαλεῖν**»!

π. Βασίλειος Ε. Βολουδάκης